

Нему, му, неи, и.

Lui (непосрѣдственно опрѣдѣленіе
въ дател. падежь).

Менѣ. ми.

Me.

Говори ми.

Me parler.

Говорѣ му.

Lui parler.

Пишѣ му.

Lui écrire.

Пише ми.

M'écrire.

Говорѣ чловѣку.

Parler à l'homme.

Говорѣ корабоначалнику.

Parler au capitaine.

Можете ли да ми пишете?

Pouvez-vous m'écrire?

Могѣ да ви пишѣ.

Je peux vous écrire.

Може ли чловѣкъ-тъ да ви хортува?

L'homme peut-il vous parler?

Може да ми хортува.

Il peut me parler.

Искате ли да пишете брату си?

Voulez-vous écrire à votre frère?

Искамъ да му пишѣ.

Je veux lui écrire.

Панеръ-тъ, кошница та.

Le panier.

Рогозина-та, черга-та.

Le tapis.

Полъ-тъ, помость-тъ, земя-та (дюше-
ме-то).

Le plancher.

Котка-та.

Le chat.

Искате ли да пратите книгъ-тъ чло-
вѣку?

Voulez-vous envoyer le livre à
l'homme?

Искамъ да му ѣ пратѣ.

Je veux le lui envoyer.

Кога искате да му ѣ пратите?

Quand voulez-vous le lui envoyer?

Искамъ да му ѣ пратѣ утрѣ.

Je veux le lui envoyer demain.

Единствено число.

Непосрѣдственно опрѣдѣленіе въ да-
теленъ падежь.

Непосрѣдственно опрѣдѣленіе въ ви-
нителенъ падежь.

1-о лице Me или à moi, менѣ, ми.

Me или moi, мене, мя.

3-е лице Lui — à lui, нему, му.

Le — lui, него, го.

Множественно число.

1-о лице Nous или à nous, намъ, ны.

Nous, насъ, ны.

2-о лице Vous или à vous, вамъ, вы.

Vous, васъ, вы.

2-е лице Leur или à eux, нимъ, имъ,

Les, или eux, нихъ, гы, тѣхъ.

тѣмъ.

Забѣлѣжв. Мѣстоименія-та **me** и **lui** като непосредственно опрѣдѣленіе въ дателенъ падежь, и **me, le**, като непосредственно опрѣдѣленіе въ винителенъ падежь полагають ся всякога прѣди глагола, а мѣстоимѣнія-та **à moi** и **à lui** като непосредственны опрѣдѣленія въ дателенъ падежь, и **moi** и **lui** като непосредственны опрѣдѣленія въ винителенъ падежь полагають ся слѣдъ глагола. Такожде и мѣстоимѣнія-та